

**Платонова О. О.**

3 курс, видавничо-поліграфічний інститут,  
НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Прухницька О.В., старший викладач  
кафедри соціології ФСП НТУУ «КПІ»

### **Основи превентивної дипломатії у міжнародних конфліктах**

Уперше про превентивну дипломатію заговорили у 1960 році на сесії Генеральної асамблеї ООН. Спочатку даний вид дипломатії не був повноцінним способом для підтримання безпеки та миру в цілому світі. Це була лише якась ідея, в основі якої було зменшення кількості локальних конфліктів. Даний підхід мав допомогти стримати розвиток холодної війни, яка на той час була між США та СРСР, а також позитивно вплинути на авторитет ООН у врегулюванні конфліктів.[1]

Превентивна дипломатія включає діяльність по уникненню конфліктних ситуацій, їх вирішенню до моменту їх переростання у збройні конфлікти і обмеженню масштабів цих зіткнень, якщо вони вже почались.

Превентивна дипломатія включає в себе ряд заходів, спрямованих на[2]:

1. Зміцнення довіри. Це можуть бути обміни військовими місіями, організація вільних потоків інформації.
2. Встановлення фактів. Своєчасний та точний збір інформації про території, які можуть опинитися у зоні конфлікту.
3. Раннє попередження. Інформація різних політичних показників повинна систематизуватися для раннього попередження факторів, що можуть викликати конфлікти.
4. Превентивне розгортання. Збройні контингенти мають розміщуватися під командуванням ООН в ті проміжки часу, які передують початку конфлікту.
5. Формування демілітаризованих зон. На додаток до розгортання персоналу ООН, в таких зонах як частини операцій по підтриманню миру, варто також розглянути питання про користь таких зон як форм превентивного розгортання, зі згоди сторін.

Превентивний підхід до міжнародної політики є сьогодні надзвичайно важливим. Запобігання - це найбільш дієвий засіб ефективного управління конфліктом. Набагато легше запобігати конфліктам чи гострим кризам, ніж управляти конфліктами, коли вони вже почалися.

Список використаних джерел:

1. Брус В.З. ООН і врегулювання міжнародних конфліктів. К: Либідь, 1995. – С. 33.
2. Озадовський А. Превентивна дипломатія в сучасному світі // Політика і час. – 1995. – №3. – С. 18 – 23.